

صنایع کشور چرا نابود شد و رقم بیکارانی که گرسنه سر بر بالین می‌گذارند چرا به میلیون‌ها نفر رسید؟

بازار سنتی تهران

از دهانه مسجد شاه تا فرودگاه دوبی

تبدیل شده‌است. متکی به این ارقام و معاملات است که هتل‌های پنج ستاره دوبی معیادگاه اقتصادی تجار ایرانی است و روزانه دهها تن از بازرگان‌های ایرانی وارد دوبی می‌شوند. بسیاری از آنها دفاتر ویژه در دوبی دارند و شرکت‌های وابسته به آنها بزرگترین طرف معامله بانک‌های دوبی و امضای آنها معتبرترین امضای بانکی در این شیخ نشین است. بسیاری از ساختمان‌های تجاری و حتی گسترش بانک‌های دوبی حاصل معاملات عظیم تجاری میان تجار ایرانی در دوبی است. کالاهای امریکایی، همانگونه که در اطلاعیه اتاق بازرگانی دوبی عنوان شده، بدلیل محاصره و تحریم اقتصادی ایران از سوی امریکا، ابتدا وارد دوبی می‌شود و سپس از این طریق و با قیمتی گران‌تر از معامله مستقیم و پرداخت حق گمرک و ترانزیت به شیخ نشین دوبی راهی ایران می‌شود. سپاه پاسداران به هیچ وجه حاضر به قبول نظارت دولت بر پایانه‌ها و اسکله‌های که سپاه در جنوب ایران دارد نیست، زیرا بخش عمده‌ای از تجارتی که اتاق بازرگانی دوبی از آن یاد می‌کند، بدون پرداخت مالیات و بصورت قاچاق از طریق همین پایانه‌ها و اسکله‌ها وارد ایران شده و کمر صنایع و تولید داخلی کشور را شکسته‌است.

هر هفته بیش از ۲۱۲ پرواز هوایی از دوبی به ایران صورت می‌گیرد و ۷۶۲ هزار و ۵۲۲ ایرانی در سال گذشته وارد فرودگاه دوبی شده‌اند. این آمار رسمی دولت شیخ نشین دوبی است. این رونق پرواز هوایی نیز گوشه‌ای دیگر از فاجعه تسلط اختاپوس تجارت و بازرگانی بر اقتصاد ایران است.

در آستانه انتخابات مجلس پنجم، حاج حبیب‌الله عسگراولادی دبیرکل جمعیت موفله اسلامی رسماً طی مصاحبه‌ای اعلام داشت که تولید بسیاری از کالاها در ایران مقرون به صرفه نیست و ایران می‌تواند با فروش نفت آن‌ها را با قیمتی کمتر از تولید داخلی وارد کشور کند. همین سیاست در اندک زمانی بعد، از سوی محمدرضا باهنر دبیرکل جامعه اسلامی مهندسان (از تشکل‌های همسو با موفله اسلامی) تکرار شد. از دل نتیجه آن انتخابات رهبران موفله اسلامی بیرون نیامدند و مردم به آنها رای ندادند، اما همسویان با موفله اسلامی "محمدرضا باهنر" و "مرتضی نبوی" که مردم دقیقاً آنها را نمی‌شناختند به مجلس راه یافتند و همین سیاست اعلام شده توسط عسگراولادی را در مجلس پنجم پیگیری کردند. در تکمیل همین سیاست بود که یورش به قانون کار سازمان داده شد و در اولین گام عملی، کارگاه‌های زیر پنج کارگر از شمول قانون کار

دومین نمایشگاه بازرگانی-تجاری دوبی در تهران برگزار می‌شود. سال گذشته نیز مشابه این نمایشگاه در تهران برپا شد و بنا به گزارش اتاق بازرگانی و صنایع دوبی قراردادهائی بالغ بر ۴۷۳ میلیون درهم در آن میان تجار ایرانی و تجار دوبی بسته شد. این درحالی است که حجم مبادلات تجاری دو جانبه ایران و امارات در سال ۲۰۰۱ بیش از ۱۱٫۵ میلیارد درهم بوده‌است، که از این رقم بنا به اظهارات دبیر اتاق بازرگانی دوبی، حجم صادرات از طریق دوبی به ایران بیش از ۱۰ میلیارد درهم بوده‌است و واردات امارات از ایران تنها ۱٫۵ میلیارد در هم برآورد شده‌است. همین ارقام به معنای تبدیل دوبی به بندر تجاری میان امریکا و برخی کشورهای اروپائی با جمهوری اسلامی است. رقم مربوط به مبادلات تجاری دوبی و ایران در سال دو هزار حدود ۴٫۷ میلیارد دلار بود، که در سال ۲۰۰۱ دو برابر شد.

دومین نمایشگاه بازرگانی دوبی بدستور محمدبن راشد آل مکتوم (وزیر دفاع امارات و ولیعهد دوبی)، اتاق بازرگانی و صنایع دوبی و گمرک دوبی و منطقه آزاد "جبل‌علی" با همکاری فنی شرکت نمایشگاه‌ها و کنفرانس‌های INDEX در ایران در ماه ژوئن در ایران برپا می‌شود و تاکنون ۶۰ شرکت بزرگ تجاری دوبی برای شرکت در این نمایشگاه اعلام آمادگی کرده‌اند. همه این ارقام و مناسبات، در نابودی تولید داخلی، بیکاری و صنایع نابود شده ایران و تبدیل کشور به بزرگترین مصرف کننده کالاهای وارداتی. به گفته دبیر منطقه آزاد تجاری دوبی بنام "جبل‌علی" اکنون بیش از ۱۵۱ شرکت تجاری امارات در ایران مشغول فعالیت تجاری و بازرگانی‌اند.

اتاق بازرگانی دوبی طی اطلاعیه‌ای در خصوص این نمایشگاه اعلام داشت، ایران جایگاه نخست تجاری در دوبی را دارد و اولین واردکننده کالا از دوبی به ایران و یکی از ده شریک اصلی تجاری دوبی محسوب می‌شود. معاملات تجاری غیر نفتی بین ایران و دوبی در سال دو هزار بیش از ۴ میلیارد دلار امریکا بوده‌است، که از جمع این مبلغ ۲٫۲۰ میلیارد دلار کالای امریکائی از طریق دوبی وارد ایران شده‌است. کالاهای صادر شده شامل مواد شیمیائی و پلاستیک، ماشین آلات و دستگاه‌های مکانیکی، وسائط نقلیه و تجهیزات حمل و نقل، پارچه، مواد غذایی و دیگر کالاها بوده است.

این اطلاعات از بولتن اتاق بازرگانی شیخ نشین دوبی برگرفته شده‌است و نشان می‌دهد که این شیخ نشین به پایتخت تجاری ایران

خارج شدند. از دل استراتژی واردات، که کلیه نهادهای اقتصادی مستقل از نظارت دولت و بنیادهای اسلامی خارج از این نظارت در آن فعالند، شیخ نشین دوبی را به پایتخت رهبران و هدایت کنندگان این نهادها و بنیادها تبدیل کرده است. سپاه پاسداران، وزارت اطلاعات و امنیت، (بخش غیرعلنی و غیررسمی زیر نظارت رهبری) نیروهای انتظامی و سازمان‌های شناخته نشده تحت هدایت نهاد رهبری در کنار کمیته امداد امام، بنیاد مستضعفان، تولید شاه‌عبدالعظیم، تولید آستانقدس رضوی، تولید شاهچراغ در شیراز و حتی سازمان‌های وابسته به حوزه‌های علمیه قم و مشهد و اصفهان در این تجارت دست دارند. ادامه سیاست واردات و تجارت، در عمل یعنی رکود صنایع و تولیدات داخلی کشور و این از جمله محوری‌ترین دلایل بحران صنایع و بیکاری در کشور است. این در حالی است که مخالفان اصلاحات بدون کوچکترین اشاره‌ای به این سیاست خانمان‌برانداز که ریشه مخالفت با اصلاحات را هم باید در آن جستجو کرد، بی‌وقفه برای بیکاری و جوانان بیکار دل می‌سوزانند و انگشت اتهام را متوجه دولت می‌کنند. بخشی از مخالفت مخالفین اصلاحات با برقراری مناسبات عادی دیپلماتیک میان جمهوری اسلامی و امریکا نیز ریشه در آن سودی دارد که از طریق واردات غیر مستقیم (از طریق شیخ‌نشین‌ها) کالا از امریکا به ایران به جیب آنها می‌رود. تمامی آنها که چرخ تولید را خوابانده و سرنشینان قطار تجارت‌اند، اکنون اکثریت مجمع تشخیص مصلحت، شورای نگهبان، مجلس خبرگان، شورای سیاست‌گذاری ائمه جمعه، شورای تبلیغات اسلامی و دفاتر نمایندگی رهبری را تشکیل می‌دهند!

موقعیت استثنائی دوبی، در اشکال مختلف شامل حال کویت و شیخ نشین‌های ابوظبی، شارجه، بحرین و ۰۰۰ نیز می‌شود که از کنار تجارت با تجار حکومتی ایران میلیاردها دلار با ایران معامله کرده و سود می‌برند. باین ترتیب، کوچه‌های تو در توی پشت بازار سنتی ایران، که روزگاری از دهانه مسجدشاه و انتهای پامنار تهران شروع می‌شد اکنون سر از آنسوی آب‌های خلیج فارس در آورده است.

از دل این مناسبات تجاری، مناسبات سیاسی و اطلاعاتی نیز بیرون آمده است و در راس همه شیخ نشین‌ها، اکنون چند سالی است که دوبی به کانون معاملات سیاسی و اطلاعاتی نیز تبدیل شده است و بسیاری از مقامات حکومتی رسمی و غیر رسمی هر چند ماه یکبار به دوبی سفر می‌کنند. در این شیخ نشین هتل‌هایی هست که اتاق ویژه دارند و برای این میهمانان همیشه خالی نگهداشته می‌شوند و حتی کلیدش در جیب مسافرانی است که گهگاه از تهران خود را برای برخی ملاقات‌ها به دوبی می‌رساند و بانک‌های دوبی برای ورود آنها روزشماری می‌کنند! و در طول اقامت کوتاه و یا در فاصله دیدارها سوار بر کشتی‌های تفریحی ماهیگیری روی آب‌های خلیج فارس، که شیوخ آن را خلیج عربی می‌نامند شب‌های گرم را تا دمیدن آفتاب به صبح می‌رسانند. نامش مهم نیست، سودش مهم است!